

Forhold dertil maatte give Anledning, eller hans Tilstedeværelse her maa anses at være til Skade for den danske Stat. Ved Udvisningen eller Udsendelsen, med Hensyn til hvilken Justitsministeren kan fastsætte de Lempelser fra de i § 16 indeholdte Forstrifter, som efter Omstændighederne findes passende, kan der efter Justitsministerens Bestemmelse gives saadant Tilhold, som i § 2 ommeldes.

§ 14.

I de Tilfælde, hvor det i Medfør af denne Lov nægtes Nogen at opholde sig her i Landet, kan den Paagjældende undergives Politiets Tilsyn og Bevogtning, indtil Bortsendelsen kan finde Sted.

§ 15.

Alle de i ovenstaaende Paragrafer omhandlede Paategninger meddeles uden Betaling med Undtagelse af de i § 10, 2det Stykke, nævnte, for hvilke til Bedkommende erlægges 25 Dre for hver Paategning om Afgang fra Kommunen. For Ophøret af Betalingen for Visering af Vandrebøger tilstaaes der de sportellønnede Retsbetjente Vederlag af Statskassen, beregnet efter disse Indtægters Gjennemsnitsbeløb i de sidste 5 Aarantaar.

§ 16.

I de i nærværende Lov nævnte Tilfælde skal Udsendelse af Landet ske ved Politiets Foranstaltning og under fornøden Ledagelse paa den efter Omstændighederne billigste Maade ved Jernbane, Fragtvogn, tilføs eller tilføds, hvorimod leiet Befordring kun undtagelsesvis maa benyttes.

Udvisning af Landet sker uden Ledagelse ved et af Politimesteren udfærdiget Tvangspas, og saaledes at den Paagjældende ved Hjælp af de forannævnte offentlige Befordringsmidler, saa vidt muligt under Kontrol, sendes direkte ud af Landet. Tvangspasset maa indeholde nøagtige Angivelser af Reiseplanen, hos hvilke Politivirigheder den Udviste skal melde sig, samt hvad der er medgivet ham i Løsepenge. Kun hvor de nævnte offentlige Befordringsmidler mangle, tilstedes det den Paagjældende at gaa, og Politimesteren skal da tillige i Tvangspasset fastsætte en vis Tid, inden hvilken Reisen skal være fuldført; sidstnævnte Rejsemaade maa dog ikke tillades Personer, der have været straffede for Løsgængeri og Væleri.

Naar en Person affendes med Tvangspas fra een Politivirighed til en anden, blive hans Legitimationsdokumenter at eftersende, og hvor han afgaar med Jernbane eller tilføs, bør der gives Politiet paa Ankomststedet, om fornødent ved Telegram, betimelig Underretning om Ankomsten.

Forinden Bortsendelsen paa nogen af de i denne Paragraf nævnte Maader bliver det at paase, at den Paagjældende er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er befængt med Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredsstand ikke er til Hinder for, at Bortsendelsen iværksættes.

§ 17.

De ved Udsendelse eller Udvisning i Medfør af denne Lov foranledigede Udgifter, derunder indbefattet Udgifterne til den Paagjældendes Underhold og Baretægt, indtil Afgang kan finde Sted, samt til nødvendige Beklædningsgjenstande og Bevogtning, afholdes i det i § 13 omhandlede Tilfælde af Statskassen og ved Udsendelse eller Udvisning af Personer, hvem det efter § 1 ikke er tilladt at tage Ophold her i Landet, af de Paagjældende selv, saafremt de findes dertil at have Midler. I alle andre Tilfælde afholdes Udgifterne forudsat af Amtsrepartitionsfonden eller Kommunekassen, eftersom den Paagjældende er